

[Fibiger.]

udskillelse af sogne eller sammenlægning eller nedlæggelse af embeder i stiftet, forelægges stiftsrådet til erklæring.

Endelig finder vi det naturligt, at man i tilfælde, hvor en sag i henhold til § 34 i loven om kirkers og kirkegårds vedligeholdelse på grund af divergens mellem menighedsråd og provstiudvalg indankes for kirkeministeriet, forelægger den for stiftsrådet til erklæring, før den fremsendes til ministeriet. Endvidere vil det være naturligt, at alle sager under samme lovs §§ 2, 3, 4 og 6 — der drejer sig om nybygninger af kirker, restaurering af kirker eller ombygninger i det hele taget — forelægges stiftsrådet til erklæring, således at man her skyder en kirkelig institution ind, hvorved det ikke alene bliver kirkeministeriet og en arkitekt, der har afgørelsen, men der åbnes mulighed for, at også kirkelige synspunkter gøres gældende.

Som den sidste af stiftsrådets opgaver skal jeg nævne, at det skal kunne tage initiativ til fremme af kirkelig virksomhed i stiftet, derunder oprettelse af stiftskapelani.

Det andet afsnit i lovforslaget omhandler kirkerådet. Kirkerådet skulle sammensættes på den måde, at der vælges 3 medlemmer af og blandt landets tjenstgørende biskopper, 20 medlemmer af stiftsrådets medlemmer som valgmand, nemlig 6 præster og 14 lægmænd, 2 medlemmer af de to teologiske fakulteter blandt disses medlemmer, 1 medlem af kirkeministeren, dette medlem skal være kyndigt i kirkelig lovgivning og administration, og 5 medlemmer af følgende foreninger og institutioner med 1 medlem fra hver: Kirkeligt Samfund af 1898, Kirkelig Forening for Indre Mission i Danmark, Kirkeligt Centrum, Valgmenighederne og Det københavnske Kirkefond.

Vi har ment det rimeligt, at netop disse institutioner eller foreninger, hvad man nu skal kalde dem, der udfører et særdeles udmærket arbejde indenfor kirken, blev repræsenteret i kirkerådet.

Ærede medlemmer vil lægge mærke til, at vi ved sammensætningen både af stiftsråd og kirkeråd har lagt vægt på lægmandselementet, således at lægmænd bliver flertal i begge råd. Jeg tror, det vil være gavnligt for vor kirke, at lægmandselementet bliver bedre repræsenteret i de forskellige råd, som kirkeministeriet skal søge vejledning hos. Man lægger mærke til, at vi lægger vægt på og indfører som noget nyt, at der ikke er tale om nogen besluttende myndighed, kun om en rådgivende.

De, der vælges som medlemmer af kirkerådet, skal skriftligt give deres samtykke til, at de vil indtræde deri, og samtidig skal de afgive den for menighedsrådsmedlemmer foreskrevne erklæring på ære og samvittighed om at ville udføre det dem betroede hverv som medlemmer af kirkerådet i troskab mod den danske evangelisk-lutherske folkekirke, så at den kan byde gode vilkår for den kristne menigheds liv og vækst. Først når dette er sket, foretager rådet sin konstitution og kan træde i virksomhed.

Kirkeministeren foranlediger, at kirkerådet indkaldes til samling, når han finder det påkrævet, eller når der foreligger spørgsmål, som ønskes forelagt rådet. Jeg skal læse de to paragraffer op, der omhandler kirkerådets opgave og bestemmelse.

I § 59 er de mere almindelige foranstaltninger nævnt, og i § 60 nævnes de indre anliggender i kirken. § 59 lyder således:

„Kirkerådets betænkning indhentes om ethvert lovforslag om kirkelige anliggender, der af ministeriet forelægges rigsdagen, og inden dennes behandling af forslaget påbegyndes, gøres rigsdagen bekendt med betænkningen. Det samme gælder andre lovforslag, der har særlig betydning for folkekirken, såsom forslag, der berører kirkens forhold til skolen, folkekirkens helligdage eller ægteskabsordningen. Forelægges lovforslag af denne art privat, indhentes kirkerådets betænkning, forinden behandlingen af dem fremmes.

Ligeledes indhentes kirkerådets betænkning og vedlægges forestillingen, forinden der udstedes kongelige anordninger om kirkelige anliggender.“

§ 60 lyder således:

„Forslag til nye bestemmelser eller ændringer i gældende bestemmelser af almindelig karakter, der vedrører folkekirkens indre anliggender, såsom gudstjenesteordning, ritualer, alterbog, salmebog, konfirmation og konfirmationsforberedelse, ordination og præsteløfte samt adgang til præsteembeder og prædikestol skal forelægges kirkerådet til erklæring. Forinden spørgsmål af nævnte art forelægges rådet, indhenter ministeren biskoppernes erklæringer derom og lader disse følge sagen; ligeledes skal biskoppernes erklæringer indhentes, hvis spørgsmål som de nævnte rejses af rådet selv.“

Meningen er, at kirkerådet kan holde møde også, når det selv finder anledning dertil, men uden ministerens samtykke kan samlingens varighed ikke overstige 30 dage ialt, da det ikke er meningen, at det skal være en permanent institution.